

הוא רוקן בנק אחד מבפנים -

פריכטוואנגר. מבחינת עיסקותיו רוח לו באותה תקופה. העובדה שהיה בעלים לשליש של בנק, איפשרה לו לקבל ערי כוונות נוספות שהיו דרושות לעסקיו כאוויר לנשימה. הוא החל בונה שיכונים על אדמותיו שבהריכנען בצפת. רכש את השלד של הזירהטרון שעמד לקום ביד- אליהו בתל-אביב, והפך אותו לסינרמה. הערבויות שנתן לו בנק פריכטוואנגר עד אז הגיעו ל-9 מיליוני לירות. סכום ענק באותם הימים. ואז הגיע הרגע שבו סירב הבנק שלורעצמו להמשיך לתת לו ערבויות. מנהל-הבנק, אהרון קימחי, אמר לאפשטיין: „סטופ“.

לאפשטיין נמצא פיתרון אופייני ל- בעייה זו. ב-15 בסברואר 1966 הוא רכש מניות נוספות של בנק פריכטוואנגר, והשתלט על 51 אחוזים ממניות הבנק. בשנת ה-39 לחייו הפך בעל הבנק הצעיר ביותר בארץ, והבנק שהוא היה בעליו חגג אז את יום-הולדתו ה-111. קימחי, המנהל שסירב לאשר ערבויות נוספות, סולק בפיצווייעתק: 800 אלף לירות — סכום הפיצויים הגבוה ביותר ששולם עד אז בארץ.

את המניות שרכש אפשטיין הוא התחייב לשלם בתשלומים. תשלומים אלה נעשו על-ידי הלוואות שאותן לקח מן הבנק עצמו. שיטה זו איפיינה את עולם המושגים שלו בעסקים. כאשר מצליחה השיטה, היא הוסכת את בעליה לגאון

או קולוב, לבית-הסוהר בגלל השתתפותו של ספיר במילחמה נגד הפרדסנים תחת דיגלה של העבודה העיברית. כמו מרבית בני-הטובים באותה תקופה נשלח אפשטיין ללמוד בגימנסיה הרצליה. שם היה תלמיד בינוני אך שחקן-כדורגל מצטיין. כל אותה עת, ומגיל הינקות, ליוותה אותו וטיפלה בו מטפלת גרמניה ששכרו הוריו כדי לגדל את בנם.

כשהיה אפשטיין בן 20 נפטר אביו. הצעיר קיבל לידי פרדסים רבים, והחליט להוכיח כי הוא איש-עסקים גאוני. הוא פרש מן השתתפות שהקים אביו עם דודו, פתח בעסקי-פרדסנות פרטיים משלו, והפך תוך שנים אחדות לאחד הפרדסנים הגדולים בארץ.

הוא גילה שיטה נוספת לעשות הון רב. הוא החל קונה יבולי פרייהדר, כשאלה היו עדיין על העצים. על-ידי קניות מספר זרות באיזורים שונים בארץ הבטיח עצמו מפני נזקים, אם היבולים לא יהיו טובים, וגרף מיליונים רבים.

באותה תקופה החלו לבנות את שכונת-היוקרה סביון. השוכנת בדרך שבין תל-אביב ללוד. אפשטיין בנה לו בית בסביון וערך שם מיספר עיסקות-קרקע. שעליהן הרוויח סכומי-עתק. כשגילה את אפשרויות הרווח בעיסקי הקרקעות ובבנייה, צירף גם מישרים אלה לשיטחי התעניינותו: רכש קרקעות בתל-אביב, בנתניה ובהריכנען שבצפת.

יהושע ואלכס ויינגרטן, מואשמים על-ידי המישטרה כי עשו יד אחת עם יוסי אפ- שטיין בתיכנון ובביצוע השוד הגדול. השניים הינם בעלי מלון נחמני בת"א, שבו שוכנים כיום משרדיו של עורך-הדין צבי סער ומשרדי המפלגה שהקים, מפלגת-הדור-החדש.

התאומים החשודים

פיננסי — כאשר היא נכשלת, היא מכניסה אותו אל מאחרי סורג ובריה. אותה תקופה היתה התקופה הזוהרת ביותר של יוסף אפשטיין. הוא פיזר כספים על ימין ועל שמאל, והיווה דוגמה ראשונה במעלה לאצולת-הממון הישראלית, שיצרה את סיגנון-החיים של ראשי השערוריות הכלכליות.

כשדוע לאפשטיין כי הרמן אלרן הזקן מעוניין למכור את הבנק שלו, בנק אלרן נכנס אף הוא לתחרות. הוא ראה כבר בעיני-רוחו אימפריה בנקאית גדולה נתונה

עסקות בהיקפים כאלה הצריכו מגעים צמודים עם בנקים, ותלות בחסדיהם של מנהל-בנקים במתן ערבויות. יוסי, אשר ידידיו מתארים אותו כאיש הבטוח-בעצמו ביותר שהם מכירים, אדם שלא נהג להר-בות בשימוש במילה „בבקשה“, בעל סיגנון-דיבור והופעה שחצניים, לעיתים עד כדי גיחוך, לא אהב להיות תלוי בחסדי אחרים, ואפילו אלה בנקים. עולם הבנקאות שגילה, והרצון שלא להיות תלוי בחסדי הבנקאות הביאוהו בשנת 1959, לרכוש שליש ממניות בנק

הבנק

השוי

של

יוסי

אפשטיין

פעם בנקאי,

תמיד בנקאי!

החולים איכילוב. השופט הטריח עצמו אל מיטתו של אבי, שהיה קרירות כאביו, ושם הוציא נגדו את פקודת-המעצר. כדי להבין מדוע היה מעצרו של אפשטיין כה סנסציוני, מלבד העובדה שאפשר היה לחשוב בתחילה, כי עם מעצר זה נפתרה תעלומת שוד 250 הכספות ו-200 מיליוני הלירות, יש לחזור 10 שנים לאחור, אל פרשת התמוטטות בנק פריכט-וואנגר, שהסעירה את המדינה בשעתה. עד לפני עשר שנים היה יוסי אפשטיין הגאון-התורן של עולם הבנקאות הישראלי המכופתר. הוא נולד למישפחת פרדסנים עשירה. אביו, פייבל אפשטיין, רכש, מיד עם עלותו מפולין, פרדס בן 120 דונמים, ופרדס זה היווה את היסוד לעושרה של המישפחה שפותח על-ידי האב, ואחרי מותו — על-ידי יוסי הצעיר.

כאשר נפגש פעם אפשטיין, בעת שהיה בשיא זוהרו, עם שריהאוצר המנוח פינחס ספיר, אמר לו ספיר: „אני בעצם צריך לכעוס עליך“. כשתמה אפשטיין על כך, סיפר לו ספיר כי אביו, פייבל אפשטיין, דאג פעם להכניס את ספיר, ששמו היה

ר" וסי אפשטיין נעצר כחשוד ב- בפריצה הגדולה לבנק ברקליס-דיס-קונט ברמת-גן, פשטה הידיעה בחוגי הבנקאות ביום שישי האחרון. „האיש ש- שדד בנק מבפנים, כאשר היה מנהל, שדד עכשיו בנק מבחוץ, על-ידי תיכנון פריצה לחדרי-הכספות.“

המישטרה חגגה. החוג הראשי שלה היה פקד יצחק חגג, מי שהיה ראש צוות-החקירה המיוחד (הצח"מ). אשר נאבק משך תישעת החודשים האחרונים בתעלומת השוד הגדול ביותר שבוצע איפעם בי-ישראל.